RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 126.889 van 6 januari 2004
in de zaak A. 110.381/XIV-6615.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. QUINTELIER,
kantoor houdende te 2140 ANTWERPEN,
Plantin & Moretuslei 141

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Oekraïense nationaliteit, op 17 september 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 augustus 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 december 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten en van het "daaropvolgend uitwijzingsbevel van de Dienst Vreemdelingenzaken";

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat R. QUINTELIER verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur G. DESNYDER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Oekraïense nationaliteit, is België binnengekomen en heeft zich op 27 oktober 2000 vluchteling verklaard.

1.2. Op 6 december 2000 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 9 april 2001 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot bevestiging van deze beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken. Deze beslissing werd ingetrokken. Tegen deze beslissing had verzoekster een beroep ingediend bij de Raad van State, gekend onder het nummer A. 104.983/XIV-4655. Bij arrest nummer 118.011 van 4 april 2003 werden de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring verworpen.

1.4. Op 16 augustus 2001 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

> "(...)
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de oproeping vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 1 maart 2001 op uw gekozen woonplaats.

(...).".

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat, in zoverre het beroep tot nietigverklaring betrekking heeft op het "daaropvolgende uitwijzingsbevel van de Dienst Vreemdelingenzaken", dit beroep geen voorwerp heeft, omdat immers uit het overgelegd administratief dossier blijkt dat er geen op de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volgend "uitwijzingsbevel" van de Dienst Vreemdelingenzaken is genomen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoekster als middelen aanvoert :

"3. Schending Van De Beginselen Van Behoorlijk Bestuur: Zorgvuldigheidsplicht
'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., Administratief Recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'
'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr 20.602, 30 september 1980, R.W., 1981-82, 36, met noot LAMBRECHTS, W.). De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R-v. St., VAN KOUTER, nr 21.094, 17 april 198 1) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht. Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direkt en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946) (LAMBRECHTS, W., Geschillen van bestuur, 43).
* De Dienst Vreemdelingenzaken betekent verzoeker (verzoekster via de Commissaris-generaal een bevel om het grondgebied te verlaten binnen de vijf dagen.
Dit bevel kwam echter tot stand zonder enig direkt en persoonlijk contact met verzoeker (verzoekster).
De Dienst vreemdelingenzaken gaat hier volledig naast de eigenheid van het dossier, doch gaat automatisch voort op de bevindingen van de Commissaris-generaal.
* De Dienst Vreemdelingenzaken betekent de bestreden beslissing in het Nederlands, terwijl verzoeker (verzoekster) deze taal onmachtig is.
Dit alles maakt een onbehoorlijk gedrag uit van de Dienst Vreemdelingenzaken.
* Verzoeker (verzoekster) zijn (haar) dringend beroep werd door de Commissaris-generaal onontvankelijk en ongegrond verklaard, zonder dat haar de kans werd gegeven haar persoonlijke situatie te benadrukken. .
Ook naar aanleiding van de procedure voor de Dienst Vreemdelingenzaken werd aan verzoeker (verzoekster) niet voldoende de kans gegeven haar situatie toe te lichten.
De bestreden akte van de Commissaris-generaal is dus veel te algemeen en bijgevolg komt men tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.
Dit maakt dan ook een onbehoorlijk gedrag uit van de Commissaris-generaal.
4. Schending van de Wet betreffende -uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991)
'Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen, Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen; De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk...'
'Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet-plausibele motivering, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen

zijn niet afdoende (VAN HEULE, D., Vluchtelingen : Een overzicht na de Wet van 6 mei 1993, Gent, Mys en Breesch, 1993, 78 en VAN HEULE, D., De Motiveringsplicht en de Vreemdelingenwet, T.V.R., 1993/2, 67-7 1)'
De beslissing van de Commissaris-generaal is het voorbeeld van een stereotiepe, geijkte- en gestandaardiseerde motivering.
Een individuele benadering van het specifiek geval van verzoeker (verzoekster) ontbreekt hier in elk geval.
De beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is in strijd met de Wet van 29 juli 1991.";

3.2.1.1. Overwegende dat in een eerste middel verzoekster de schending aanvoert van de zorgvuldigheidsplicht; dat, in wat als een eerste onderdeel kan worden beschouwd, verzoekster betoogt dat "de dienst Vreemdelingenzaken (...) verzoekster via de Commissaris-generaal een bevel om het grondgebied te verlaten binnen de vijf dagen (betekent)", dat dit bevel tot stand kwam "zonder enig direct en persoonlijk contact met verzoekster" en dat "de dienst Vreemdelingenzaken (...) hier volledig naast de eigenheid (gaat) van het dossier, doch (...) automatisch voort(gaat) op de bevindingen van de Commissaris-generaal";

3.2.1.2. Overwegende dat dit onderdeel van het middel betrekking heeft op het bevel om het grondgebied te verlaten waartegen het beroep tot nietigverklaring bij gebrek aan voorwerp niet ontvankelijk is;

3.2.1.3. Overwegende dat, in wat als een tweede onderdeel kan worden beschouwd, verzoekster betoogt dat de Dienst Vreemdelingenzaken de bestreden beslissing in het Nederlands betekent, terwijl de verzoekende partij deze taal onmachtig is en dat "dit alles (...) een onbehoorlijk gedrag uit(maakt) van de dienst Vreemdelingenzaken";

3.2.1.4. Overwegende dat niet de Dienst Vreemdelingenzaken, maar wel de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft betekend; dat in die mate het onderdeel feitelijke grondslag mist; dat deze kritiek bovendien geen betrekking heeft op de wettigheid van de bestreden beslissing, maar op de wijze van betekening of kennisgeving van de bestreden beslissing;

3.2.1.5. Overwegende dat in een derde onderdeel van het eerste middel verzoekster betoogt dat het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden doordat haar door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet "de kans werd gegeven haar persoonlijke situatie te benadrukken" en dat de bestreden beslissing "dus veel te algemeen (is) en bijgevolg (...) tekort (komt) aan de zorgvuldigheidsplicht"; dat verzoekster ook stelt dat "naar aanleiding van de procedure voor de Dienst Vreemdelingenzaken (...) aan verzoekster niet voldoende de kans (werd) gegeven haar situatie toe te lichten";

3.2.1.6. Overwegende dat, gelet op de devolutieve kracht van het in artikel 63/2 van de Vreemdelingenwet bedoeld dringend beroep bij de Commissaris-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen, de kritiek van de verzoekende partij op de procedure voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet relevant is;

3.2.1.7. Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster uitgenodigd werd voor verhoor, maar hier niet op is ingegaan; dat zij dit niet betwist; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar dus wel degelijk de kans heeft geboden “haar persoonlijke situatie te benadrukken” maar dat zij deze kans niet heeft benut; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.2.1. Overwegende dat in een tweede middel de verzoekende partij de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

3.2.2.2. Overwegende dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals omschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, tot doel heeft de bestuurde, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 de administratieve overheid ertoe verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze; dat indien, zoals de verzoekende partij aanvoert, een beslissing een “voorbeeld van een stereotiepe, geijkte- en gestandaardiseerde motivering” zou zijn, dit louter feit op zich, alleen, nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is; dat de bestreden beslissing duidelijk de reden vermeldt waarop de beslissende overheid haar beslissing steunt:

> “Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de oproeping vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 1 maart 2001 op uw gekozen woonplaats.”;

3.2.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke feitelijke en juridische gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen; dat het tweede middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes januari tweeduizend en vier, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **A. BEIRLAEN.**